

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udbygning og ombygning m. v. af den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

Valgt blev: *Carl Petersen, Albertsen, Kaj Andresen, Ditlevsen, Lysholt Hansen, Hjortnæs, Kolbjørn, Chr. Thomsen, Aage Fogh, Harald Nielsen, Anders Andersen, Damsgaard, Niels Eriksen, H. C. Toft, Niels Ravn, Reedtz-Thott og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1501, fremsættelsen i tidenden sp. 2646).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om børne- og ungdomsforsorg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1425, fremsættelsen i tidenden sp. 2644).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mørk: Jeg har kun få bemærkninger at gøre, idet det foreliggende lovforslag stort set kun betyder, at de nugældende bestemmelser trækkes ud af forsorgsloven og samles i en selvstændig lov om børne- og ungdomsforsorg. Dertil kommer yderligere, at børneforsorgsloven jo skal tages op til revision i folketingsåret 1962-63.

Af de få realitetsændringer, som lovforslaget indeholder, skal jeg kun opholde mig ved en enkelt, nemlig ændringen vedrørende finansieringen af rådgivningsklinikkerne. Ved de store ændringer, som gennemførtes i forsorgsloven i 1958, blev der som bekendt skabt hjemmel til at oprette rådgivningsklinikker for børn. Jeg betragter oprettelsen af sådanne rådgivningskontorer inden for børneforsorgen som et meget betydningsfuldt fremskridt; men desværre har det jo vist sig, at de gældende bestemmelser om kommunernes tilskud har stillet sig hindrende i vejen for etableringen af klinikker. Ifølge loven af 1958 ydes der til etablering af sådanne klinikker 90 pct. tilskud, opdelt med 51 pct. fra staten, 9 pct. fra den mellemkommunale refusion og 30 pct. fra den eller de kommuner, for hvilke klinikken er bestemt.

Denne bestemmelse har som allerede sagt mødt stærk modstand fra de interesserede kommuners side, og for at komme ud over dette har ministeren nu foreslået en ændring i udgiftsfordelingen, så at staten af de samlede udgifter på omkring 450 000 kr. dækker de 54 pct., medens 36 pct. dækkes ved mellemkommunal refusion. Herved opnås, at de stedlige kommuner, som efter gældende lov skulle yde et tilskud på 30 pct., bliver fritaget for, i hvert fald direkte, at bidrage til finansieringen. Jeg håber, at denne ændring vil medføre, at de 4 rådgivningsklinikker, som foreløbig er tænkt indrettet i København, Esbjerg, Ålborg og Odense, snarest kan etableres.

Må jeg sluttelig sige, at da lovforslaget har så stærk berøring med forsorgsloven, og da den højtærede minister før fremsættelsen her i tinget har forhandlet om lovforslaget med det folketingsudvalg, som arbejder med den nye forsorgslov, finder jeg det naturligt, at lovforslaget henvises til videre behandling i det omtalte folketingsudvalg.

Jeg skal med disse få bemærkninger tilsige mit partis støtte til en hurtig og en velvillig behandling af lovforslaget.

Søren Andersen: Dels som følge af det sene tidspunkt, hvorpå lovforslaget er fremkommet, men dog mere som følge af, at den gældende lov indeholder en bestemmelse om revision af loven i folketingsåret 1962-